

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 414

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 15 mai 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 388 din 18 septembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă	2-4
Decizia nr. 776 din 16 decembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (1 ³) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.....	4-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
13. — Decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon privind încetarea Licenței de concesiune pentru explorare nr. 27.589/2024 privind explorarea resurselor de uleiă din perimetrul Hăblău, județul Hunedoara, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Antares International — S.R.L., aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 342/2024	7
M.95. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul apărării naționale, pentru modificarea Instrucțiunilor privind asistența medicală și farmaceutică în Ministerul Apărării Naționale pe timp de pace, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.110/2009	8-9
1.140. — Ordin al președintelui Autorității Vamale Române pentru aprobarea Normelor tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale în zonele libere și de utilizare a Aplicației de aprobare și gestionare a activităților din zona liberă	10-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 388

din 18 septembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Raluca-Alexandra Buterez-Fășie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică Suceava în Dosarul nr. 2.115/1/2020/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 6D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul criticat a mai constituit obiectul controlului de constituționalitate. Reprezentantul Ministerului Public apreciază, în esență, că textul criticat reprezintă, de fapt, o punere în aplicare a dispozițiilor constituționale privind statul de drept și principiul securității raporturilor juridice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.115/1/2020/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică Suceava într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire formulate în temeiul textului de lege criticat.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea excepției susține că textul criticat este neconstituțional dacă se interpretează în sensul că revizuirea pentru contrarietate de hotărâri nu este admisibilă decât dacă se pune problema unei contrarietăți între dispozițiile respectivelor hotărâri, iar nu și între considerentele acestora.

6. De asemenea, se arată că dispozițiile criticate creează confuzii la nivel logico-juridic și procedural, iar consecința caracterului echivoc al reglementării este declararea inadmisibilității unei căi de atac, fie ea și extraordinară, din

rațiuni care excedează sferei legale a textului criticat, fapt ce contravine art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Se susține că echivocul reglementării permite inserarea unor condiții pretins legale, care sunt, în realitate, suplimentare, fapt care conduce la restrângerea nelegală a drepturilor fundamentale, respectiv a dreptului la un proces echitabil, a principiului securității raporturilor juridice și a dreptului la un remediu efectiv, prevăzut de art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Pentru aceste motive se susține și contrarietatea dintre textul criticat și prevederile constituționale ale art. 53.

7. Se mai arată că textul criticat provoacă grave erori judiciare, de natură să creeze situații juridice contradictorii, generatoare de insecuritate juridică, întrucât au condus la validarea unui titlu de proprietate, deși printr-o hotărâre judecătorească definitivă s-a stabilit că titularul titlului nu este și nu a fost niciodată proprietar al terenului.

8. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă** apreciază că excepția invocată este neîntemeiată. Prevederile legale invocate sunt norme de procedură, iar, în conformitate cu art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, procedura de judecată și exercitarea căilor de atac sunt stabilite numai prin lege. Sub aspectul încălcării dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție, trebuie avut în vedere că accesul liber la justiție presupune că părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, cu respectarea principiilor fundamentale, or, în speța de față, judecata se desfășoară în fața unei instanțe independente și imparțiale, cu respectarea drepturilor procesuale ale părții. Nu se poate reține nici încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau a unor libertăți și ale art. 13 din Convenția europeană a drepturilor omului privind dreptul la un remediu efectiv, câtă vreme garantarea dreptului la un recurs efectiv presupune că orice persoană ale cărei drepturi și libertăți au fost încălcate are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale. Ca atare, dreptul la un recurs judiciar efectiv, astfel cum este consacrat prin art. 13 din Convenție, obligă la asigurarea unei căi de atac care să garanteze toate drepturile și garanțiile specifice judecării în fața unui tribunal, care să poată analiza încălcarea dreptului subiectiv, or, în cauză a fost formulată cererea de revizuire, cale extraordinară de atac, de retractare, ce poate fi exercitată în condițiile și pentru motivele expres prevăzute de lege.

9. Cu referire la cea de-a doua teză invocată de autoarea excepției, aceea a neconstituționalității cerinței ca a doua instanță să nu fi fost sesizată cu privire la existența primei hotărâri și să nu se fi pronunțat ea însăși asupra autorității de lucru judecat, se arată că aceasta nu poate face obiectul unui control de neconstituționalitate în condițiile în care o astfel de

condiție izvorăște chiar din natura juridică a instituției revizuirii, care este o cale extraordinară de atac, de retractare, și nu o cale de reformare, pentru a se erija într-un recurs la recurs.

10. Totodată, în opinia instanței supreme, textul invocat de autoarea excepției respectă standardele de claritate și predictibilitate ce derivă din art. 1 alin. (5) din Constituție, care consacră principiul respectării obligatorii a legilor, fiind formulat cu o precizie suficientă pentru a permite destinatarilor acestuia să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele ce pot rezulta din aplicarea acestuia.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, care au următorul cuprins: „(1) *Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: (...) 8. există hotărâri definitive potrivit, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri;*”.

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind caracterul statului de drept, ale art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Totodată, în temeiul dispozițiilor art. 11 și ale art. 20 alin. (1) din Constituție, prin raportare la prevederile constituționale corespondente, sunt invocate și exigențele art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un recurs efectiv.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că principala critică de neconstituționalitate a autoarei este aceea că textul criticat este neconstituțional în măsura în care se interpretează în sensul că revizuirea pentru contrarietate de hotărâri nu este admisibilă decât dacă se pune problema unei contrarietăți între dispozițiile respectivelor hotărâri, iar nu și între considerentele acestora.

17. În continuare, Curtea arată că, printr-o jurisprudență bogată (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 448 din 15 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 25 martie 2025, paragrafele 24-27, Decizia nr. 417 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 29 octombrie 2021, paragrafele 16-18, Decizia nr. 23 din 30 ianuarie 2024, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 914 din 10 septembrie 2024, paragrafele 21-23), a reținut, referitor la imposibilitatea de a utiliza calea de atac a revizuirii în temeiul art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, atunci când nerespectarea autorității de lucru judecat este determinată de contrarietatea dintre considerentele pe care se bazează hotărârile definitive potrivit, că art. 461 alin. (1) din Codul de procedură civilă clarifică obiectul asupra căruia poartă orice cale de atac, stabilind că partea din hotărâre împotriva căreia se îndreaptă aceasta este soluția cuprinsă în dispozitivul hotărârii.

18. Așadar, revizuirea, la fel ca orice altă cale de atac, indiferent de caracterul acesteia — ordinară sau extraordinară, de reformare sau de retractare, devolutivă sau neevolutivă —, se îndreaptă împotriva soluției cuprinse în dispozitivul hotărârii. Chiar dacă, în concepția actuală a Codului de procedură civilă, se bucură de autoritate de lucru judecat atât dispozitivul hotărârii, cât și considerentele pe care acesta se sprijină, după cum prevede art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă, revizuirea întemeiată pe motivul nesocotirii autorității de lucru judecat nu poate viza decât soluția pronunțată, de vreme ce efectul admiterii cererii de revizuire este, conform art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă, anularea ultimei hotărâri, în întregul ei, fără analiza eventualei contrarietăți existente între considerentele decisive ale hotărârilor în discuție.

19. Curtea a mai reținut că art. 461 alin. (2) din același cod reglementează și problema considerentelor, în sensul că, potrivit acestuia, calea de atac poate să vizeze anumite considerente ale hotărârii, și anume cele prin care s-au dat dezlegări unor probleme de drept ce nu au legătură cu judecata acelui proces sau care sunt greșite ori cuprind constatări de fapt ce prejudiciază partea. Într-o asemenea situație, instanța, admitând calea de atac, va înlătura acele considerente și le va înlocui cu propriile considerente, menținând soluția cuprinsă în dispozitivul hotărârii atacate. Această ipoteză este valabilă însă numai în ceea ce privește căile de atac de reformare, întrucât necesită un control judiciar efectiv al hotărârii, iar nu și în ceea ce privește căile de atac de retractare, așa cum este revizuirea, ceea ce justifică, de altfel, soluția pronunțată de instanță în cazul încuviințării cererii de revizuire pentru cazul hotărârilor potrivit, constând în anularea celei din urmă hotărâri și, după caz, trimiterea cauzei spre rejudecare.

20. În ceea ce privește considerentele prin care a fost soluționată pe cale incidentală o chestiune litigioasă (așa-numitele considerente decizorii), Curtea a observat că acestea nu pot constitui motiv de revizuire a celei de-a doua hotărâri, ca urmare a faptului că ar contraveni considerentelor decizorii cuprinse într-o altă hotărâre anterioară. Aceasta deoarece o astfel de ipoteză este exclusă de existența unei alte căi procedurale puse la îndemâna părții interesate încă din timpul soluționării celui de-al doilea proces, și anume posibilitatea acesteia de a invoca excepția autorității de lucru judecat cu referire la soluția dată cu privire la aceeași chestiune litigioasă rezolvată pe cale incidentală într-o cauză precedentă. Prin urmare, în condiții de diligență procesuală, se poate preveni apariția unor considerente decizorii contradictorii, astfel încât să nu se mai pună problema unei eventuale revizuirii întemeiate pe un asemenea motiv. Se valorifică astfel efectul pozitiv al lucrului judecat, consacrat de art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, soluția pronunțată prin deciziile menționate și considerentele pe care aceasta se sprijină își mențin valabilitatea și în cauza de față.

22. Referitor la restul criticilor formulate de autoarea excepției, Curtea constată că acestea nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci probleme de aplicare a legii la cauză, revenind instanței investite cu judecarea acesteia competența de a le analiza și de a corecta eventualele erori de judecată, invocate de autoarea excepției.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică Suceava în Dosarul nr. 2.115/1/2020/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 septembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,

Raluca-Alexandra Buterez-Fășie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 776

din 16 decembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate

a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (1³) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia-Eleonora Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. e), alin. (1¹) și (1³) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Alina Elena Dragnea, Laurențiu Ștefan Dragnea și Carmen Mihaela Dragnea în Dosarul nr. 21.204/299/2021 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.917D/2024.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției, Laurențiu Ștefan Dragnea, a solicitat, prin e-mail,

refacerea procedurii de citare și accesul la dosarul electronic și a menționat că se poate face conexarea tuturor dosarelor aflate pe rolul Curții Constituționale în care are calitatea de autor. Din verificările sistemului informatic a fost identificat Dosarul nr. 973D/2022, cu termen de judecată la data de 16 decembrie 2025, aflat la poziția numărul 32 din lista de ședință, însă cu obiect diferit. De asemenea, pe rolul Curții se află și Dosarul nr. 751D/2023, aflat în fază de raport, având ca obiect art. 8 alin. (1)-(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă. Totodată, autoarea excepției, Carmen Mihaela Dragnea, a transmis, prin e-mail, o informare în care menționează că nu a avut acces la dosarul electronic al Curții Constituționale până la ora 24:00 și nu a putut să își pregătească apărarea. Magistratul-asistent menționează că, în data de 19 noiembrie 2025, grefierul-șef a transmis, prin e-mail, elementele necesare accesării dosarului electronic.

4. Curtea ia act de faptul că părțile au putut accesa dosarul electronic și cele trei dosare nu pot fi conexe, întrucât au obiect diferit.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că notificarea de dare în plată a fost formulată în condițiile art. 4

din Legea nr. 77/2016 de către garantul ipotecar persoană fizică, debitor fiind o persoană juridică, așa încât excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens, menționează deciziile Curții Constituționale nr. 540 din 24 octombrie 2024, nr. 807 din 7 decembrie 2017 și nr. 570 din 19 septembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Decizia civilă nr. 4.762 din 8 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 21.204/299/2021, **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. e), alin. (1¹) și (1³) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.** Excepția a fost ridicată de Alina Elena Dragnea, Laurențiu Ștefan Dragnea și Carmen Mihaela Dragnea în calea de atac a apelului declarat împotriva unei sentințe civile prin care s-a constatat că notificarea de dare în plată nu îndeplinește condițiile de admisibilitate și s-a dispus repunerea părților în situația anterioară notificării, întrucât dispozițiile privind darea în plată nu sunt aplicabile, având în vedere că debitor în contractele de credit este o societate care nu este calificată ca fiind consumator.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale ce impun condiția contractării creditului doar de către o persoană care are calitate de consumator apar ca neconstituționale, în măsura în care o notificare de dare în plată a imobilului ipotecat formulată, în condițiile art. 4 din Legea nr. 77/2016, de către un garant ipotecar persoană fizică, în situația în care împrumutatul, debitor principal al creditului, are calitatea de persoană juridică.

8. Se consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care nu garantează aceleași drepturi creditorului și debitorului, existând o contradicție și un dezechilibru între articolele legii, aceasta neasigurând claritate, previzibilitate și predictibilitate, afectând atât drepturile creditorului, cât și pe cele ale debitorului și punând judecătorul în imposibilitatea de a lua o hotărâre corectă și dreaptă.

9. Se mai susține că dispozițiile legale criticate, contrar art. 16 din Constituție, instituie discriminări între persoana fizică titular al unui contract de credit și persoana fizică garant/propietar al bunului imobil cu destinație de locuință cu care este garantat un contract de credit. Astfel, dacă persoana fizică titulară a unui contract de credit are la îndemână mijloace legale instituite în lumina normelor de protecție a consumatorului, nu există rațiuni pentru care aceleași mijloace să îi fie interzise garantului, care în lumina aceluiași norme are și el calitatea de consumator, chiar dacă debitorul principal al contractului de credit este o persoană juridică.

10. Se menționează că atâta vreme cât un credit, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu un imobil având destinația de locuință, iar titularul acestui credit — persoană fizică — are opțiunea reechilibrării și continuării contractului de credit, aceeași opțiune trebuie recunoscută și garantului persoană fizică, pentru asigurarea dreptului de a-și păstra locuința și implicit a dreptului fundamental la viața intimă, familială și privată.

11. Se apreciază că dispozițiile de lege criticate încalcă dreptul de proprietate al garantului ipotecar asupra bunului adus în garanție, prin lipsirea acestuia de posibilitatea renegocierii/adaptării acestuia și găsirii unei soluții pentru păstrarea bunului adus în garanție.

12. În susținerea criticilor formulate se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 432 din 17 iunie 2021 și jurisprudența Curții

de Justiție a Uniunii Europene, respectiv Hotărârea din 3 septembrie 2015, pronunțată în Cauza C-110/2014, *Horățiu Ovidiu Costea împotriva SC Volksbank România SA*, Ordonanța din 19 noiembrie 2015, pronunțată în Cauza C-74/2015, *Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău împotriva Băncii Comerciale Intesa Sanpaolo România SA și alții*, și Hotărârea din 10 septembrie 2014, pronunțată în Cauza C-34/13, *Monika Kušionová împotriva SMART Capital a.s.*

13. **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât criticile formulate nu constituie încălcări ale dispozițiilor Constituției, în modalitatea invocată de autori.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit dispozitivului actului de sesizare, dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. e), alin. (1¹) și (1³) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, cu modificările și completările ulterioare. Însă, analizând notele autorilor excepției depuse în motivarea criticilor formulate, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (1³) din Legea nr. 77/2016, care au următorul cuprins: „(1) Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții: (...) e) este îndeplinită condiția privind impreviziunea.

(...)

(1³) *Prezumțiile prevăzute la alin. (1) au caracter absolut. Creditorul care formulează contestație, conform art. 7, are obligația de a dovedi omisiunea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a notificării de dare în plată, prevăzute la alin. (1) lit. a)-d).”*

18. Curtea observă că dispozițiile de lege criticate fac referire la art. 4 alin. (1¹) din Legea nr. 77/2016, potrivit căruia: „*Reprezintă impreviziune: a) pe durata executării contractului de credit, cursul de schimb valutar, aplicabil în vederea cumpărării monedei creditului, înregistrează la data transmiterii notificării de dare în plată o creștere de peste 52,6% față de data încheierii contractului de credit. În vederea calculării procentului de 52,6% se va avea în vedere cursul publicat de Banca Națională a României la data transmiterii notificării de plată și cursul de schimb publicat de Banca Națională a României la data încheierii contractului de credit;*

b) pe durata executării contractului de credit, obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă.”

19. Autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată și art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, „*Prezenta lege se aplică raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancale sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor*”. Conform art. 1 alin. (2) din același act normativ, noțiunea de consumator în înțelesul acestei legi nu este una autonomă, ci este cea prevăzută în art. 2 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 28 martie 2007, potrivit căruia consumatorul este „*orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale*”, și în art. 2 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 3 august 2012, care stabilește că „*Prin consumator se înțelege orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care, în temeiul unui contract care intră sub incidența prezentei legi, acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale*”.

21. Or, în prezenta cauză, din înscrisurile aflate la dosar, Curtea reține că între Banca Transilvania — S.A. și debitoarea DLC Telecom-Net — S.R.L., debitoare legal reprezentată de Dragnea Laurențiu-Ștefan, și garanții Dragnea Laurențiu-Ștefan și Dragnea Carmen-Mihaela s-au încheiat două contracte de credit, însoțite de contracte de ipotecă mobilă, și două contracte de fidejusiune.

22. În aceste condiții, Curtea observă că entitatea debitoare menționată nu este consumator în sensul Legii nr. 77/2016, ceea ce înseamnă că prevederile acesteia nu sunt aplicabile în privința raportului juridic astfel convenit.

23. Raportând aceste aspecte la condiția de admisibilitate referitoare la legătura cu soluționarea cauzei, Curtea reține că aceasta presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate,

condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 376 din 26 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 7 august 2015, paragraful 26, sau Decizia nr. 108 din 7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 8 iunie 2017, paragraful 20).

24. Prin urmare, întrucât Legea nr. 77/2016 nu privește situația persoanelor juridice, rezultă că ea nu are nicio incidență cu privire la contractele de credit încheiate de acestea, indiferent că a fost constituită o garanție ipotecară de către garanți persoane fizice.

25. Având în vedere că, potrivit art. 29 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor (...) privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei (...)*”, dispozițiile de lege care formează obiect al excepției de neconstituționalitate trebuie să aibă legătură cu soluționarea cauzei, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate este inadmisibilă. În același sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 570 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 17 ianuarie 2018, Decizia nr. 727 din 21 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 26 martie 2018, Decizia nr. 807 din 7 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 29 martie 2018, și Decizia nr. 25 din 23 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 22 august 2018.

26. Referitor la garanții persoane fizice, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că aceștia nu pot, la rândul lor, invoca dispozițiile Legii nr. 77/2016 atât timp cât contractul de credit a avut ca împrumutat o persoană juridică, invocarea prevederilor legii anterefereite de către garanții ipotecari putând fi realizată doar dacă împrumutatul a fost o persoană fizică. Desigur, nimic nu împiedică împrumutatul persoană juridică/garantul ipotecar persoană fizică să invoce în mod direct impreviziunea bazată, în cazul de față, pe art. 1.271 din noul Cod civil (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 570 din 19 septembrie 2017, precitată, paragraful 23).

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (1³) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Alina Elena Dragnea, Laurențiu Ștefan Dragnea și Carmen Mihaela Dragnea în Dosarul nr. 21.204/299/2021 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL MINIER,
PETROLIER ȘI AL STOCĂRII GEOLOGICE A DIOXIDULUI DE CARBON

DECIZIE

**privind încetarea Licenței de concesiune pentru
explorare nr. 27.589/2024 privind explorarea resurselor
de uilă din perimetrul Hăblău, județul Hunedoara,
încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale
și Societatea Antares International — S.R.L.,
aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale
pentru Resurse Minerale nr. 342/2024**

Având în vedere Referatul Direcției generale resurse minerale înregistrat cu nr. DGRM 27.575 din 27.04.2026,

luând în considerare:

— prevederile art. 31 lit. c), art. 34 lit. (a) și ale art. 37 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Comitetului de reglementare nr. 9 din 21.04.2026,

în temeiul art. 2 alin. (5) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025,

**președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon** emite următoarea
decizie:

Art. 1. — Licența de concesiune pentru explorare nr. 27.589/2024 privind explorarea resurselor de uilă din perimetrul Hăblău, județul Hunedoara, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Antares International — S.R.L., cod unic de înregistrare 14830705, în calitate de concesionar, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 342/2024 privind aprobarea licenței de concesiune pentru explorare acordate în urma concursului public de oferte — Runda 98/2019, perimetrul Hăblău, județul Hunedoara, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 1 iulie 2024, încetează la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — La încetarea concesiunii, în sarcina Societății Antares International — S.R.L. subzistă obligațiile stabilite prin actele normative aplicabile desfășurării activităților miniere.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice
a Dioxidului de Carbon,
Adriana Petcu

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN**pentru modificarea Instrucțiunilor privind asistența medicală și farmaceutică în Ministerul Apărării Naționale pe timp de pace, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.110/2009**

Având în vedere dispozițiile art. 381 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 16 din Normele metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea cabinetelor medicale și înscrierea acestora în Registrul unic al cabinetelor medicale, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.670/2025, cu modificările ulterioare,

pentru aplicarea prevederilor art. 8 din Normele proprii de aplicare a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețeaua sanitară a ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, aplicabile în relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale și medicamente care aparțin acestei rețele, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății, al ministrului apărării naționale, al ministrului afacerilor interne, al ministrului justiției, al directorului Serviciului Român de Informații, al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale, al directorului Serviciului de Informații Externe și al directorului Serviciului de Protecție și Pază nr. 3/2024/M.269/2023/196/2023/167/2024/9.511/2023/545/2023/402/2023/3.574/2023,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. I. — Instrucțiunile privind asistența medicală și farmaceutică în Ministerul Apărării Naționale pe timp de pace, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.110/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 29 octombrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Din sumele primite pentru serviciile de medicină de familie, spitalele militare/CMDTA asigură fondurile convenite medicului/medicilor din unitățile militare, cheltuielile proprii necesare gestionării acestui contract, precum și fondurile necesare achiziționării de medicamente și materiale sanitar-farmaceutice, a instrumentarului și/sau a aparaturii medicale necesare desfășurării activităților medicale, altele decât cele asigurate din fonduri ale Ministerului Apărării Naționale, în baza necesarului stabilit de medicul cabinetului medical și aprobat conform prezentelor instrucțiuni.”

2. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Cabinetele medicale de unitate sunt dotate cu medicamente destinate asistenței medicale la locul de muncă.

(2) Lista cu medicamentele obligatorii din dotarea cabinetelor medicale este prevăzută în anexa nr. 4. Tipul și cantitățile de medicamente se supun aprobării comandantului/șefului eșalonului superior unității militare care are în componență cabinetul medical, prin grija medicului, în funcție de specificul cabinetului medical, de numărul de efective pentru care se asigură asistență medicală și de natura activităților planificate, în concordanță cu prevederile ghidurilor de practică medicală, ale protocoalelor terapeutice și ale documentelor specifice referitoare la posologie.

(3) În cazuri temeinic justificate, cu aprobarea comandantului/șefului eșalonului superior, în funcție de specificul cabinetului medical și al activităților unității militare, cu respectarea normelor legale incidente domeniului, cabinetele medicale pot fi aprovizionate și cu alte medicamente în afara celor prevăzute în anexa nr. 4.

(4) Medicamentele din dotarea cabinetului medical sunt destinate exclusiv categoriilor de persoane prevăzute la art. 4 lit. a)-d).

(5) Pentru situații de urgență medico-chirurgicală, medicamentele se asigură pentru cel mult 24 de ore, în vederea stabilizării pacientului și realizării condițiilor optime de evacuare medicală a acestuia, după caz. După 24 de ore, tratamentul poate fi completat prin eliberarea de medicamente prescrise pe rețete tip Ministerul Apărării Naționale, CNAS sau simple, după caz.

(6) În timpul activităților specifice ale unității militare, medicamentele din dotarea cabinetului medical se folosesc, la nevoie, pe toată perioada desfășurării acestora.”

3. La articolul 23, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Aprovizionarea cu medicamente și materiale sanitar-farmaceutice a cabinetelor medicale de unitate se face prin centrele de logistică medicală și depozitele sanitare din subordinea Direcției medicale, în funcție de produsul/produsele solicitat/solicitate aflat/aflate pe stoc.”

4. La articolul 24, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Evaluarea, planificarea și programarea resurselor financiare necesare pentru achiziția medicamentelor și materialelor sanitar-farmaceutice ce intră în dotarea cabinetelor medicale de unitate se efectuează prin grija statelor majore ale categoriilor de forțe ale armatei, comandamentelor subordonate nemijlocit Statului Major al Apărării și structurilor centrale, pentru asigurarea continuă și permanentă a acestora, în vederea menținerii stării de sănătate a personalului unității militare și a capacității operaționale a acesteia.”

5. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — Stocarea și utilizarea, de către cabinetele medicale de unitate, a medicamentelor și materialelor sanitare sunt permise doar în condițiile prevăzute la art. 22.”

6. La articolul 65, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În situația în care, la recomandarea medicului specialist din rețeaua sanitară a Ministerului Apărării Naționale, serviciile de recuperare-reabilitare medicală nu pot fi asigurate prin unitățile sanitare ale Ministerului Apărării Naționale, acestea pot fi efectuate în structuri de profil din țară, cu suportarea cheltuielilor aferente din bugetul Ministerului Apărării Naționale, pentru categoriile de persoane și în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2), precum și la art. 63 și 64.”

7. La articolul 71, alineatele (6) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Decontarea contravalorii medicamentelor prescrise pe rețete simple se face cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) medicamentele nu sunt prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin hotărâre a Guvernului;

b) medicamentele sunt prescrise de medici cu specialitatea medicală prevăzută în nomenclatorul aprobat prin ordin al ministrului sănătății, respectând dozele prevăzute de protocoalele terapeutice, ghidurile de practică medicală sau documentele specifice referitoare la posologie emise de autoritățile de reglementare în domeniu, și corespund diagnosticului înscris pe rețetă;

c) durata tratamentului prescris corespunde tipului de diagnostic, respectiv acut, subacut sau cronic.

.....
(8) În cazul medicamentelor prescrise pe rețete simple, care sunt prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin hotărâre a Guvernului, se decontează numai acea parte a contravalorii medicamentului care este necompensată.”

8. La articolul 120, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Prin avizarea decontării de către medicul de unitate sau medicul la care unitatea este arondată a contribuției personale în condițiile precizate la alin. (3) se certifică îndeplinirea criteriilor prevăzute la art. 71 alin. (6) și (8).”

9. Articolul 128 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 128. — Din bunurile aprovizionate pentru dotarea cabinetului medical, unitățile militare asigură cu medicamente și materiale sanitare subunitățile proprii dislocate temporar, aflate în diferite misiuni în alte garnizoane, precum aplicații, trageri, tabere.”

10. La anexa nr. 3 punctul 3, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) 30% — pentru cheltuielile proprii ale cabinetului medical de unitate, inclusiv pentru achitarea taxei de evaluare a cabinetului și alte cheltuieli specifice activității de medicină de

familie, achiziționarea medicamentelor și materialelor sanitare-farmaceutice sau a instrumentarului și/sau a aparaturii medicale necesare desfășurării activităților medicale în cabinetele medicale de unitate, în baza necesarului stabilit de medicul titular/înlocuitor al cabinetului medical.”

11. Anexa nr. 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

*ANEXA Nr. 4
la instrucțiuni*

Lista medicamentelor și a materialelor sanitare necesare cabinetelor medicale de unitate

1. Analgezice minore nemorfinice;
2. Adrenalină;
3. Atropină;
4. Hemisuccinat de hidrocortizon;
5. Antihipertensive;
6. Antispastice;
7. Acid acetilsalicilic;
8. Antipiretice;
9. Diazepam, soluție injectabilă;
10. Bronhodilatatoare inhalatorii;
11. Xilină, soluție injectabilă;
12. Antisecretorii gastrice;
13. Soluții cristaloide (ser fiziologic, Ringer, glucoză 5%, glucoză 10%);
14. Hemostatice;
15. Nitroglicerină;
16. Antiemetice;
17. Seringă guyon pentru spălături auriculare;
18. Apăsătoare limbă de unică folosință;
19. Truse de microchirurgie de unică folosință;
20. Atele Kramer;
21. Pipe Guedel;
22. Sonde Foley;
23. Echipament de protecție;
24. Soluții dezinfectante;
25. Seringi;
26. Feșe;
27. Comprese sterile;
28. Plasturi și leucoplast;
29. Truse pentru perfuzie;
30. Truse de microchirurgie.”

12. În cuprinsul instrucțiunilor, sintagma „comandamente de armă” se modifică și se înlocuiește cu sintagma „comandamente subordonate nemijlocit Statului Major al Apărării”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.110/2009 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind asistența medicală și farmaceutică în Ministerul Apărării Naționale pe timp de pace, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 29 octombrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezentul ordin, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Viceprim-ministru, ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță

AUTORITATEA VAMALĂ ROMÂNĂ

ORDIN**pentru aprobarea Normelor tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale în zonele libere și de utilizare a Aplicației de aprobare și gestionare a activităților din zona liberă**

În aplicarea prevederilor art. 158, 210, 214, 219, 220, 237, 238 și ale art. 243-249 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, ținând cont de prevederile art. 178 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii,

având în vedere prevederile art. 6, 15, 18, 19 și ale art. 22-32 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii,

în temeiul prevederilor art. 2 alin. (5) din Legea nr. 268/2021 pentru înființarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările ulterioare, și al art. 8 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 237/2022 privind organizarea și funcționarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea pct. 1 de la lit. C din cadrul anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Vamale Române emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale în zonele libere și de utilizare a Aplicației de aprobare și gestionare a activităților din zona liberă, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.759/2016 pentru aprobarea Normelor tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale în zonele libere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 778 din 4 octombrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 3. — În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, deciziile emise de autoritatea vamală în afara Aplicației de aprobare și gestionare a activităților din zona liberă, potrivit normelor tehnice aprobate prin ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la art. 2, își încetează valabilitatea. Până la această dată persoanele interesate formulează cereri noi potrivit normelor tehnice aprobate prin prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Vamale Române,
Mihai Savin

București, 11 mai 2026.
Nr. 1.140.

ANEXĂ

NORME TEHNICE**privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale în zonele libere și de utilizare a Aplicației de aprobare și gestionare a activităților din zona liberă****CAPITOLUL I
Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezentele norme stabilesc procedurile vamale aplicabile în zonele libere situate pe teritoriul vamal al României și modul de utilizare a Aplicației de aprobare și gestionare a activităților din zona liberă.

Art. 2. — În sensul prezentelor norme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

a) *Cod vamal al Uniunii* — Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii;

b) *Regulament delegat (UE) 2015/2.446* — Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii;

c) *Regulament de punere în aplicare (UE) 2015/2.447* — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru

punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii;

d) *zone libere* — părți ale teritoriului vamal al Uniunii, care sunt părți ale teritoriului României, înființate prin hotărâre a Guvernului la propunerea autorităților administrației publice centrale și locale interesate, cu avizul autorității vamale;

e) *operator de zonă liberă* — persoana care desfășoară în cadrul activității sale profesionale activități de depozitare, transformare, prelucrare, vânzare sau achiziționare a mărfurilor în zona liberă;

f) *număr EORI* — număr de înregistrare și identificare a operatorilor economici și a altor persoane, definit la art. 1 pct. 18 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446;

g) *birou vamal de supraveghere* — biroul vamal competent cu supravegherea vamală a zonei libere;

h) *Aplicația de aprobare și gestionare a activităților din zona liberă* — o aplicație informatică, denumită în continuare *Aplicația privind zonele libere*, care asigură transmiterea și prelucrarea electronică a datelor referitoare la cererile formulate de

persoanele interesate, emiterea, monitorizarea și gestionarea deciziilor luate de autoritatea vamală în urma depunerii unei cereri, respectiv modificarea, suspendarea, revocarea sau anularea acestora, în legătură cu aprobarea evidențelor operative, înregistrarea depozitelor și aprobarea construcțiilor într-o zonă liberă.

Art. 3. — (1) În aplicarea prevederilor art. 6 din Codul vamal al Uniunii, schimburile de informații, notificările, comunicările, informările și transmiterea documentelor justificative între operatorii economici și autoritatea vamală în ceea ce privește cererile și deciziile emise de autoritatea vamală referitor la activitățile desfășurate în zonele libere se efectuează prin intermediul Aplicației privind zonele libere.

(2) Aplicația prevăzută la alin. (1) este structurată în trei componente, și anume: Componenta de aprobare a evidenței operative în zona liberă, Componenta de înregistrare depozite în zona liberă și Componenta de gestiune a construcțiilor de imobile în zona liberă.

(3) Aplicația prevăzută la alin. (1) cuprinde și instrucțiunile de utilizare a acesteia.

Art. 4. — Introducerea de mărfuri cu statut neunional într-o zonă liberă semnifică plasarea lor în regimul special de depozitare, cu respectarea prevederilor art. 237 alin. (1) din Codul vamal al Uniunii.

CAPITOLUL II

Utilizarea Aplicației de aprobare și gestionare a activităților din zona liberă

SECȚIUNEA 1

Dispoziții privind activitățile desfășurate în zonele libere

Art. 5. — Într-o zonă liberă, exercitarea oricărei activități de natură industrială, comercială sau de prestări de servicii se face cu respectarea prevederilor art. 244 alin. (2), (3) și (4) din Codul vamal al Uniunii.

Art. 6. — Pentru activitățile desfășurate într-o zonă liberă, prevăzute la art. 214 alin. (1) din Codul vamal al Uniunii, este necesară aprobarea de biroul vamal de supraveghere a evidenței operative a mărfurilor, corespunzător felului, statutului vamal și modului de utilizare a mărfurilor în cadrul activităților respective.

SECȚIUNEA a 2-a

Dispoziții privind aprobarea evidenței operative a mărfurilor în zonele libere

Art. 7. — (1) Desfășurarea unei activități într-o zonă liberă, dintre cele prevăzute la art. 214 alin. (1) din Codul vamal al Uniunii, este condiționată de aprobarea prealabilă de biroul vamal de supraveghere a evidenței operative a mărfurilor, care să permită acestuia să identifice mărfurile unionale sau neunionale plasate sub regimul special de zonă liberă și să urmărească circulația și fluxul complet al mărfurilor de la introducerea și până la scoaterea acestora din zona liberă.

(2) Operatorii de zonă liberă formulează și depun cererea de aprobare a evidenței operative a mărfurilor prin transmiterea acesteia către biroul vamal de supraveghere, prin intermediul Aplicației privind zonele libere — Componenta de aprobare a evidenței operative în zona liberă.

(3) Cererea de aprobare a evidenței operative constituie notificare prealabilă, prevăzută la art. 244 alin. (2) din Codul vamal al Uniunii, pentru activitățile menționate în cerere.

Art. 8. — Cererea de aprobare a evidenței operative conține următoarele elemente:

a) activitățile care se intenționează a fi exercitate în zona liberă, și anume: depozitarea, transformarea, prelucrarea, vânzarea sau achiziționarea mărfurilor neunionale;

b) felul, statutul vamal și circulația mărfurilor plasate sub acest regim asupra cărora se vor exercita aceste activități;

c) regimul vamal, dacă este cazul, sub care se vor efectua aceste activități, respectiv perfecționarea activă, admiterea temporară sau destinația finală;

d) o descriere detaliată a evidenței operative care urmează a fi ținută;

e) descrierea infrastructurii informatice pe care se bazează organizarea evidențelor;

f) în cazul în care operatorul desfășoară activități supuse aprobării de evidențe operative în zona liberă, mărfurile în cauză se depozitează în spații de depozitare care trebuie să îndeplinească condițiile necesare pentru asigurarea depozitării, conservării, păstrării integrității mărfurilor depozitate, precum și împotriva sustragerii mărfurilor neunionale;

g) dacă mărfurile fac obiectul unor restricții sau prohibiții;

h) adresa locului unde se desfășoară activitățile;

i) adresa locului unde sunt ținute evidențele.

Art. 9. — Când operatorul folosește pentru ținerea evidenței operative un sistem informatic gestionat de administrația zonei libere, aprobat în prealabil de biroul vamal de supraveghere al zonei libere, acesta trebuie să precizeze această informație în cerere.

Art. 10. — Evidența operativă a mărfurilor trebuie să cuprindă informațiile menționate la art. 178 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446.

Art. 11. — Informațiile privind statutul vamal al mărfurilor se pot înregistra sub una dintre următoarele forme:

a) indicarea titlului de tranzit și a uneia dintre mențiunile „marfă PA”, „marfă AT”, în cazul în care introducerea în zona liberă servește la încheierea acestor regimuri în care au fost plasate mărfurile;

b) referirea la documentele vamale prin care se justifică statutul vamal al mărfurilor, cum ar fi declarația de plasare a mărfurilor sub un alt regim special sau alte documente specifice pentru mărfurile supuse politicii agricole comune;

c) referirea la o fișă de informații;

d) indicațiile privind mărfurile care fac obiectul unei autorizații de admitere temporară, prin menționarea articolului corespunzător din Codul vamal al Uniunii în temeiul căruia mărfurile sunt plasate sub regimul de admitere temporară;

e) indicațiile privind mărfurile puse în liberă circulație ce beneficiază de tratament tarifar favorabil sau cărora li se aplică taxe vamale reduse sau zero sub rezerva controlului destinației finale.

Art. 12. — Pentru mărfurile supuse reglementărilor sanitar-veterinare, fitosanitare sau de mediu, în scopul asigurării unei evidențe între mărfurile introduse și cele scoase, mențiunile privind documentul efectuării controlului sanitar-veterinar, fitosanitar sau de mediu la import se înscriu în evidența operativă.

Art. 13. — (1) Evidența operativă poate fi ținută manual sau prin mijloace informatice. Aceasta poate fi constituită din mai multe evidențe separate după felul mărfurilor, statutul vamal, regimul vamal ori depozitul înregistrat sau poate fi una globală.

(2) În cazul în care mărfurile sunt plasate, pe perioada cât se află în zona liberă, într-un alt regim special, operatorii au obligația de a ține evidențele specifice acestui alt regim. În aceste situații, evidența operativă globală se completează cu mențiunile specifice regimului special pentru operațiunile ce fac obiectul acestuia. Operatorul trebuie să fie în măsură să prezinte extrase din evidența operativă pentru regimul special respectiv.

Art. 14. — Evidența operativă se prezintă la solicitarea autorității vamale. De asemenea, documentele la care face referire evidența operativă se păstrează împreună cu aceasta și se prezintă la orice solicitare a autorității vamale.

Art. 15. — (1) Decizia de aprobare a evidenței operative a mărfurilor conține mențiuni cu privire la obligațiile care revin operatorului în organizarea evidenței operative.

(2) Titularul deciziei de aprobare a evidenței operative, emisă de biroul vamal de supraveghere, are în principal următoarele responsabilități:

a) să se asigure că mărfurile plasate sub regimul de zonă liberă nu sunt sustrase de sub supraveghere vamală;

b) să îndeplinească obligațiile care decurg din depozitarea mărfurilor aflate sub regimul de zonă liberă;

c) să notifice în scris biroului vamal de supraveghere a zonei libere orice dispariție de mărfuri și să depună în același timp evidențele operative completate cu lipsurile de mărfuri constatate conform deciziei de aprobare a evidenței operative;

d) să comunice biroului vamal emitent al deciziei orice modificare a obligației cuprinse în cererea de aprobare a evidenței operative;

e) să dețină spații de depozitare adecvate desfășurării tuturor fluxurilor tehnologice pentru toate activitățile de natură industrială, comercială sau de prestări de servicii desfășurate în perimetrul zonei libere.

Art. 16. — (1) Cererea de aprobare a evidenței operative a mărfurilor se formulează prin intermediul aplicației de operatorul economic solicitant, care desemnează utilizatori ai aplicației.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) poate fi formulată și prin reprezentant, conform prevederilor art. 18 din Codul vamal al Uniunii, prin intermediul reprezentării directe. Dacă cererea este formulată prin reprezentant, toate schimburile de informații și comunicările referitoare la cerere și la deciziile emise cu privire la respectiva cerere se realizează în aplicație între autoritatea vamală și reprezentant.

(3) Conectarea la aplicație se realizează pe baza numărului EORI al operatorului economic solicitant și al reprezentantului, atunci când cererea se formulează prin reprezentant.

(4) Cererile prevăzute la alin. (1) și (2) conțin informații cu privire la datele de contact ale persoanelor desemnate de operatorul economic solicitant și de reprezentant în legătură cu formularea și soluționarea acestora.

Art. 17. — (1) La cerere se anexează, în format electronic, documentele justificative. În cazul în care cererea se formulează prin reprezentant, la cerere se anexează documente privind contractul de reprezentare directă.

(2) Cererea este însoțită și de următoarele documente, în format electronic:

a) certificatul de înregistrare a societății, în copie;

b) copia actului constitutiv al societății, cu modificările și completările ulterioare, după caz;

c) documente care atestă îndeplinirea cerințelor prevăzute la art. 8 lit. d) și e).

(3) Înainte de a fi transmisă prin intermediul aplicației către biroul vamal de supraveghere, cererea se semnează electronic de reprezentantul legal al operatorului economic solicitant sau de persoana împuternicită pentru semnarea cererii, respectiv de persoana desemnată din partea reprezentantului, dacă cererea este formulată prin reprezentant.

(4) Cererea, informațiile și documentele justificative transmise de solicitant sau de reprezentantul acestuia către autoritatea vamală se supun prevederilor art. 15 din Codul vamal al Uniunii, atât solicitantul, cât și reprezentantul său fiind sub incidența obligațiilor prevăzute.

Art. 18. — (1) Dacă informațiile și/sau documentele prezentate în susținerea cererii sunt incomplete sau neclare, biroul vamal solicită, prin intermediul aplicației, completarea acestora, înainte de a se pronunța cu privire la acceptarea cererii.

(2) În cazul în care informațiile și/sau documentele solicitate nu sunt transmise în termenul stabilit de biroul vamal, cererea se respinge automat de aplicație. Solicitantul ia cunoștință de

neacceptare prin intermediul aplicației, data luării la cunoștință fiind data respingerii cererii. Această dată se înregistrează automat în aplicație.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), solicitantul poate formula o nouă cerere prin intermediul aplicației, furnizând toate informațiile necesare.

Art. 19. — Dacă cererea conține toate informațiile necesare în vederea luării unei decizii, biroul vamal acceptă cererea în aplicație, potrivit art. 22 alin. (2) din Codul vamal al Uniunii. Aplicația înregistrează automat data acceptării, iar solicitantul ia cunoștință de acceptare prin intermediul aplicației.

Art. 20. — După acceptarea cererii, biroul vamal poate solicita din nou, prin intermediul aplicației, completarea informațiilor transmise de solicitant sau a documentelor justificative, în etapa de analiză a cererii.

Art. 21. — (1) În situația în care se constată că sunt îndeplinite condițiile de aprobare prevăzute de legislația vamală, biroul vamal de supraveghere aprobă cererea, în termenele prevăzute de Codul vamal al Uniunii, printr-o decizie emisă în Aplicația privind zonele libere — Componenta de aprobare a evidenței operative în zona liberă.

(2) Decizia prevăzută la alin. (1) se semnează electronic de șeful biroului vamal sau de înlocuitorul acestuia și este valabilă în format electronic.

(3) Solicitantul ia cunoștință prin intermediul aplicației de decizia emisă de biroul vamal, data luării la cunoștință fiind data emiterii deciziei, care este și data transmiterii acesteia în aplicație către solicitant. Această dată se înregistrează automat în aplicație.

Art. 22. — (1) În situația în care biroul vamal de supraveghere constată că nu sunt îndeplinite condițiile de aprobare prevăzute de legislația vamală, acesta acordă solicitantului, prin intermediul aplicației, înainte de luarea unei decizii nefavorabile, posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere, menționând în aplicație motivele pe baza cărora intenționează să ia decizia.

(2) Dreptul de a fi ascultat prevăzut la alin. (1) se acordă potrivit art. 22 alin. (6) din Codul vamal al Uniunii, art. 8 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446 și art. 8 și 9 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

(3) Aplicația stabilește automat termenul de răspuns de 30 de zile, iar solicitantul vizualizează, odată cu activarea dreptului de a fi ascultat, motivele menționate de biroul vamal, termenul stabilit și ultima zi de răspuns.

(4) Solicitantul are posibilitatea de a transmite în aplicație punctul de vedere către biroul vamal, precum și posibilitatea de a anexa, în format electronic, documente justificative în susținerea punctului de vedere.

Art. 23. — (1) Biroul vamal analizează răspunsul transmis și stabilește dacă cererea poate fi sau nu aprobată potrivit legislației vamale.

(2) În situația în care biroul vamal de supraveghere stabilește că sunt îndeplinite condițiile legale, aprobă cererea potrivit art. 21.

(3) Dacă biroul vamal de supraveghere stabilește că nu sunt îndeplinite condițiile de aprobare prevăzute de legislația vamală sau dacă termenul stabilit pentru exercitarea dreptului de a fi ascultat a expirat fără primirea unui răspuns din partea solicitantului, acesta emite în Aplicația privind zonele libere — Componenta de aprobare a evidenței operative în zona liberă o decizie de respingere a cererii.

(4) Decizia prevăzută la alin. (3) se semnează electronic de șeful biroului vamal sau de înlocuitorul acestuia și este valabilă în format electronic.

(5) Solicitantul ia cunoștință prin intermediul aplicației de decizia emisă de biroul vamal, data luării la cunoștință fiind data emiterii deciziei, care este și data transmiterii acesteia în aplicație către solicitant. Această dată se înregistrează automat în aplicație.

Art. 24. — În cazul respingerii cererii, decizia se motivează de biroul vamal și poate fi atacată în condițiile și termenul prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții privind înregistrarea depozitelor utilizate în zonele libere

Art. 25. — (1) Activitatea de depozitare a mărfurilor în zonele libere este permisă numai în depozite înregistrate.

(2) Depozitele destinate depozitării mărfurilor într-o zonă liberă se înregistrează de biroul vamal de supraveghere, la solicitarea operatorilor de zonă liberă, pe baza unei cereri formulate și transmise prin intermediul Aplicației privind zonele libere — Componenta de înregistrare depozite în zona liberă.

(3) Având în vedere dispozițiile art. 214 și 244 din Codul vamal al Uniunii, prevederile alin. (1) se aplică și în cazul depozitelor deținute de comisionarii în vamă, situate în perimetrul zonelor libere. În acest caz, cererea se formulează și se depune la biroul vamal de supraveghere prin intermediul Aplicației privind zonele libere — Componenta de înregistrare depozite în zona liberă după obținerea autorizației de comisionar în vamă, care se anexează în format electronic la cerere, în aplicație.

(4) Cererea de înregistrare a depozitelor conține informații cu privire la locul amplasării, tipul și caracteristicile spațiului de depozitare, dreptul asupra acestuia, felul mărfii depozitate, restricții și prohibiții, precum și adresa locului ținerii evidențelor pentru mărfurile depozitate.

Art. 26. — Depunerea prin intermediul Aplicației privind zonele libere — Componenta de înregistrare depozite în zona liberă a cererii de înregistrare a unui depozit este condiționată de existența unei aprobări valabile cu privire la evidența operativă, emisă de biroul vamal de supraveghere cu privire la respectiva activitate de depozitare.

Art. 27. — (1) Spațiul de depozitare pentru care se solicită înregistrarea trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) condițiile necesare pentru asigurarea depozitării, conservării, păstrării integrității mărfurilor depozitate, precum și împotriva sustragerii mărfurilor neunionale;

b) să permită scoaterea sau introducerea de mărfuri numai prin deschideri care pot fi încuiate sau, după caz, controlate prin măsuri specifice de supraveghere și pază. În cazul în care este vorba de o construcție, aceasta trebuie să fie construită din materiale care rezistă la tentativele de acces ilegal și oferă o protecție intruziunilor ilegale, suficient de solidă pentru a nu permite spargerea pereților, podelelor sau acoperișului fără a lăsa urme de efracție;

c) mărfurile periculoase, mărfurile a căror deținere sau circulație este stabilită prin reglementări speciale, mărfurile susceptibile de a se altera, precum și cele care necesită instalații speciale de depozitare sunt admise în depozit numai cu condiția să existe spații sau incinte special echipate pentru primirea și depozitarea lor;

d) să permită accesul autorității vamale în spațiul de depozitare aprobat, la orice moment, într-un timp rezonabil.

(2) La cerere se anexează, în format electronic, actul de deținere a spațiului, schița spațiului/spațiilor pentru care se solicită înregistrarea depozitului, dovezi privind măsurile de supraveghere a spațiului utilizate de deținător, precum și alte documente relevante pentru îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 28. — Prevederile art. 15-24 se aplică în mod corespunzător în cazul cererilor de înregistrare a depozitelor în zonele libere.

Art. 29. — Decizia de înregistrare a depozitului, emisă de biroul vamal de supraveghere, conține și numărul de înregistrare al depozitului, alocat automat de aplicație.

SECȚIUNEA a 4-a

Dispoziții privind construcțiile în zonele libere

Art. 30. — (1) Orice construcție sau modificare a unui imobil într-o zonă liberă este permisă în baza unei cereri de aprobare, cu respectarea prevederilor art. 244 alin. (1) din Codul vamal al Uniunii.

(2) Persoana care realizează construcția sau modificarea unui imobil în zona liberă formulează și depune cererea prin transmiterea acesteia către biroul vamal de supraveghere, prin intermediul Aplicației privind zonele libere — Componenta de gestiune a construcțiilor de imobile în zona liberă.

(3) Cererea conține informații cu privire la locul amplasării construcției, dreptul asupra folosinței terenului și construcției, caracteristicile acesteia și materialele de construcție utilizate, destinația și beneficiarul construcției.

Art. 31. — Biroul vamal de supraveghere aprobă cererea cu condiția ca activitatea exercitată în respectivul imobil să nu împiedice exercitarea supravegherii vamale a zonei libere și aplicarea corectă a reglementărilor vamale, printr-o decizie emisă în Aplicația privind zonele libere — Componenta de gestiune a construcțiilor de imobile în zona liberă.

Art. 32. — Prevederile art. 15-24 se aplică în mod corespunzător în cazul cererilor de aprobare a construcțiilor de imobile în zona liberă.

SECȚIUNEA a 5-a

Dispoziții privind cererile de modificare, de suspendare sau de revocare a aprobărilor emise de biroul vamal de supraveghere

Art. 33. — (1) Titularul unei aprobări emise de biroul vamal de supraveghere poate solicita, prin intermediul Aplicației privind zonele libere, modificarea unei aprobări, în temeiul art. 28 alin. (1) lit. b) din Codul vamal al Uniunii.

(2) În cererea de modificare se menționează motivele pentru care se solicită modificarea.

(3) Biroul vamal de supraveghere aprobă cererea de modificare, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de legislația vamală, sau, după caz, respinge cererea, în temeiul art. 28 din Codul vamal al Uniunii.

Art. 34. — (1) Titularul unei aprobări emise de biroul vamal de supraveghere poate solicita, prin intermediul Aplicației privind zonele libere, suspendarea aprobării, în temeiul art. 23 alin. (4) lit. b) din Codul vamal al Uniunii și al art. 16 alin. (1) lit. c) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446.

(2) În cererea de suspendare se menționează motivele și termenul pentru care se solicită suspendarea.

(3) Biroul vamal de supraveghere aprobă cererea de suspendare, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de legislația vamală, sau, după caz, respinge cererea, în temeiul prevederilor art. 23 din Codul vamal al Uniunii și ale art. 16-18 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446.

Art. 35. — (1) Titularul unei aprobări emise de biroul vamal de supraveghere poate solicita, prin intermediul Aplicației privind zonele libere, revocarea aprobării, în temeiul art. 28 alin. (1) lit. b) din Codul vamal al Uniunii.

(2) În cererea de revocare se menționează motivele pentru care se solicită revocarea.

(3) Biroul vamal de supraveghere aprobă cererea de revocare, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de legislația vamală, sau, după caz, respinge cererea, în temeiul art. 28 din Codul vamal al Uniunii.

Art. 36. — Prevederile art. 15-24 se aplică în mod corespunzător în cazul cererilor prevăzute la art. 33-35.

SECȚIUNEA a 6-a

Dispoziții privind monitorizarea aprobărilor emise de biroul vamal de supraveghere

Art. 37. — Biroul vamal de supraveghere realizează monitorizarea aprobărilor valabile, emise potrivit prezentelor norme tehnice, în temeiul prevederilor art. 23 alin. (5) din Codul vamal al Uniunii. În cazul în care titularul deciziei este stabilit de mai puțin de trei ani, biroul vamal de supraveghere îl monitorizează atent în primul an de la luarea deciziei.

Art. 38. — În cadrul monitorizării, biroul vamal de supraveghere poate stabili menținerea aprobării emise sau poate lua măsura modificării, suspendării, revocării sau anulării aprobării emise, în temeiul prevederilor art. 23, 27 și 28 din Codul vamal al Uniunii și ale art. 16-18 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446.

Art. 39. — Monitorizarea și măsurile luate de biroul vamal de supraveghere în cadrul monitorizării se realizează prin intermediul Aplicației privind zonele libere.

Art. 40. — În cadrul monitorizării, biroul vamal de supraveghere poate solicita titularului sau reprezentantului acestuia, prin intermediul aplicației, informații și documente justificative cu privire la situația aprobării emise.

Art. 41. — Prevederile art. 22-24 se aplică în mod corespunzător în cazul măsurilor de modificare, suspendare, revocare sau anulare a aprobării emise, luate de biroul vamal de supraveghere în cadrul monitorizării.

Art. 42. — Dacă cererea inițială a fost formulată prin reprezentant, toate schimburile de informații și comunicările referitoare la monitorizare și la deciziile emise în cadrul monitorizării se realizează în aplicație între autoritatea vamală și reprezentant.

CAPITOLUL III

Condiții de funcționare a zonelor libere

SECȚIUNEA 1

Condiții referitoare la mărfuri

Art. 43. — (1) Prezentarea mărfurilor și plasarea sub regim a mărfurilor în zonele libere se realizează cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul vamal al Uniunii.

(2) Mărfurile prohibite cu orice titlu, a căror introducere pe teritoriul vamal al Uniunii este interzisă, nu pot fi depozitate în zonele libere.

Art. 44. — (1) Introducerea în zona liberă de mărfuri supuse unor autorizații speciale la intrarea lor pe teritoriul vamal al Uniunii, potrivit reglementărilor speciale privind protecția patrimoniului, a sănătății publice, a securității publice, a ordinii publice sau a mediului, se face cu respectarea acestor reglementări.

(2) Măsurile de politică comercială sau de prohibiție care sunt prevăzute la exportul mărfurilor unionale sau cu ocazia reexportului de mărfuri neunionale se aplică la exportul sau reexportul în afara teritoriului vamal al Uniunii al mărfurilor care sunt scoase dintr-o zonă liberă.

SECȚIUNEA a 2-a

Condiții referitoare la supravegherea zonelor libere

Art. 45. — Programul de funcționare a punctelor de intrare și de ieșire în/din zona liberă se afișează la sediul biroului vamal de supraveghere a zonei libere.

Art. 46. — În cazul dispariției/lipsei nejustificate sau sustragerii de mărfuri, pentru care nu se poate stabili statutul vamal unional sau neunional, acestea se consideră ca fiind consumate/utilizate în zona liberă sau sustrase de sub supraveghere vamală, fiind aplicabile prevederile art. 79 din Codul vamal al Uniunii.

SECȚIUNEA a 3-a

Formalități la introducerea mărfurilor neunionale**A. Mărfuri neunionale introduse direct dintr-o țară terță**

Art. 47. — (1) În conformitate cu prevederile art. 139 și ale art. 245 alin. (1) lit. a) din Codul vamal al Uniunii, mărfurile introduse într-o zonă liberă trebuie să fie prezentate în vamă și să facă obiectul formalităților vamale prevăzute în cazul în care sunt introduse în zonele libere sosind direct din exteriorul teritoriului vamal al Uniunii de una dintre următoarele persoane:

a) persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii;

b) persoana în numele și pe seama căreia acționează persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii;

c) persoana care și-a asumat responsabilitatea pentru transportul mărfurilor după introducerea acestora pe teritoriul vamal al Uniunii.

(2) Fără a aduce atingere obligațiilor persoanei menționate la alin. (1), mărfurile pot fi de asemenea prezentate de către una dintre persoanele următoare:

a) orice persoană care plasează imediat mărfurile sub un regim vamal;

b) orice persoană care exercită o activitate în zona liberă.

Art. 48. — Mărfurile introduse într-o zonă liberă se înregistrează fără întârziere de operator în evidența operativă.

Art. 49. — (1) Operatorii păstrează documentele de transport care au însoțit mărfurile până în zona liberă. Aceste documente se prezintă împreună cu înregistrările din evidența operativă și, după caz, cu mărfurile la care se referă, la orice solicitare a biroului vamal de supraveghere.

(2) Documentul de transport poate consta în orice document relativ la transport, respectiv CMR, foaie de parcurs, bon de livrare, manifest, notă de livrare sau mesaj informatic, cu condiția ca acesta să furnizeze toate informațiile necesare identificării mărfurilor.

(3) Biroul vamal de supraveghere poate solicita, atunci când consideră necesar, să îi fie înmănată o copie a documentului de transport.

Art. 50. — Operatorii care dețin pentru mărfurile plasate în zonele libere un document doveditor al originii/statutului (certificat EUR 1, declarație pe factură, certificat de origine tip A sau certificat ATR) și care intenționează să utilizeze aceste documente la punerea în liberă circulație a mărfurilor în cauză după staționarea în zona liberă trebuie, dacă termenul de staționare intenționat depășește durata de valabilitate a respectivelor documente, să prezinte mărfurile și documentele biroului vamal de supraveghere în cadrul termenului de valabilitate al documentelor în cauză.

B. Introducerea mărfurilor neunionale aflate într-un regim vamal care este încheiat sau descărcat la plasarea lor sub regimul de zonă liberă

Art. 51. — În conformitate cu art. 245 alin. (1) lit. b) din Codul vamal al Uniunii, mărfurile introduse într-o zonă liberă trebuie să fie prezentate în vamă și să facă obiectul formalităților vamale prevăzute în cazul în care se află plasate sub un regim vamal care este încheiat sau descărcat în momentul în care acestea sunt plasate sub regimul de zonă liberă.

Art. 52. — (1) Încheierea formalităților vamale pentru mărfurile neunionale, circulând sub acoperirea unui titlu de tranzit extern T1, se efectuează cu respectarea procedurii de tranzit.

(2) O declarație vamală de tranzit pentru mărfuri neunionale plasate anterior sub regimul de perfecționare activă sau de admitere temporară în alte părți ale teritoriului vamal al Uniunii, pentru care regimul special s-a încheiat prin întocmirea de formalități de reexport și tranzit la biroul vamal de încheiere prevăzut în autorizația de utilizare a regimului, altul decât biroul

vamal de supraveghere a zonei libere, este acceptată la biroul vamal de încheiere numai în situația în care biroul vamal de supraveghere a zonei libere este birou vamal de ieșire din teritoriul vamal al Uniunii, în conformitate cu art. 329 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

(3) Declarația vamală de tranzit de la alin. (2) cuprinde mențiunea corespunzătoare „marfă PA” sau „marfă AT”, după caz.

Art. 53. — Încheierea unui regim de perfecționare activă sau admitere temporară prin introducerea într-o zonă liberă a mărfurilor neunionale pentru care nu s-au întocmit formalități vamale de reexport se efectuează după cum urmează:

a) mărfurile sau produsele transformate se scot din evidențele specifice regimului de perfecționare activă sau admitere temporară prin înscrierea într-un titlu de tranzit extern deus la biroul vamal de încheiere prevăzut în autorizație;

b) documentul de tranzit cuprinde mențiunea corespunzătoare „marfă PA” sau „marfă AT”, după caz.

SECȚIUNEA a 4-a

Formalități la introducerea mărfurilor unionale

Art. 54. — (1) Mărfurile unionale care nu au făcut obiectul unei declarații de export nu se prezintă autorității vamale la intrarea în zona liberă și nu fac obiectul formalităților vamale, în conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul vamal al Uniunii.

(2) Mărfurile se înscriu în evidența operativă a operatorului de zonă liberă prin menționarea documentului de transport însoțitor. Acest document se prezintă la solicitarea autorității vamale.

Art. 55. — Mărfurile unionale care sunt plasate sub regimul de zonă liberă pentru a beneficia de o decizie de acordare a rambursării sau a remiterii de taxe la import trebuie să fie prezentate în vamă și să facă obiectul formalităților vamale prevăzute.

Art. 56. — În cazul mărfurilor unionale care au făcut obiectul unei declarații de export, biroul vamal de supraveghere a zonei libere pune în aplicare prevederile art. 333 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447, la momentul scoaterii efective a acestora în afara teritoriului vamal al Uniunii.

SECȚIUNEA a 5-a

Dovada statutului unional

Art. 57. — (1) Conform prevederilor art. 246 alin. (2) din Codul vamal al Uniunii și ale art. 200 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447, operatorul poate solicita autorității vamale să ateste statutul unional al mărfurilor la intrarea în zona liberă sau ulterior pe perioada depozitării mărfurilor în zona liberă.

(2) La cererea persoanei în cauză, biroul vamal de supraveghere pune la dispoziția acesteia un document care confirmă înregistrarea tipurilor de dovadă. Modelul documentului este prevăzut în anexa nr. 51-01 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

(3) Biroul vamal de supraveghere monitorizează folosirea tipurilor de dovadă menționate la alin. (2) cu scopul de a se asigura, în special, că tipurile de dovadă nu sunt utilizate pentru alte mărfuri decât cele pentru care sunt eliberate.

SECȚIUNEA a 6-a

Formalități la scoaterea mărfurilor din teritoriul vamal al Uniunii

A. Reexportul mărfurilor neunionale

Art. 58. — (1) În situația în care mărfuri neunionale sunt reexportate direct dintr-o zonă liberă și pentru aceste mărfuri există o derogare de la depunerea unei declarații de reexport sau a unei declarații sumare de ieșire, conform art. 274 din Codul vamal al Uniunii, scoaterea lor se face pe baza unei notificări de reexport.

(2) Notificarea de reexport se depune la biroul vamal de supraveghere a zonei libere.

Art. 59. — Atunci când zona liberă nu este situată la frontiera Uniunii Europene, mărfurile neunionale pot părăsi zona liberă cu aplicarea dispozițiilor privind regimul de tranzit.

Art. 60. — Încheierea formalităților vamale pentru scoaterea mărfurilor neunionale, plasate sub un alt regim special și aflate într-o zonă liberă, se efectuează prin depunerea unei declarații vamale de reexport la biroul vamal de încheiere înscris în autorizație.

Art. 61. — Ieșirea mărfurilor din locul unde operatorul își desfășoară activitatea se înscrie imediat în evidența operativă. Evidența operativă face referire la documentul de transport care însoțește marfa.

B. Mărfuri neunionale transbordate

Art. 62. — (1) În cazul în care mărfurile neunionale plasate sub regimul de zonă liberă sunt transbordate din mijlocul de transport care le-a adus în zona liberă, într-un termen mai mare de 14 zile de la prezentarea mărfurilor, pe un alt mijloc de transport care le va transporta în afara teritoriului vamal al Uniunii Europene, este obligatorie depunerea unei declarații sumare de ieșire pentru mărfuri, conform art. 271 din Codul vamal al Uniunii.

(2) Prin derogare de la alin. (1), dacă transbordarea are loc într-un termen de până la 14 zile de la prezentarea mărfurilor, se depune o notificare de reexport, conform art. 274 din Codul vamal al Uniunii.

(3) Operatorul are obligația de a prezenta documentele de transport la cererea autorității vamale.

C. Exportul mărfurilor unionale

Art. 63. — Exportul mărfurilor unionale dintr-o zonă liberă se efectuează prin întocmirea formalităților vamale de export la biroul vamal de supraveghere a zonei libere înainte de scoaterea mărfurilor din zona liberă, dacă mărfurile nu au primit deja liber de vamă pentru export.

SECȚIUNEA a 7-a

Formalități efectuate la introducerea sau reintroducerea mărfurilor în teritoriul vamal al Uniunii

A. Introducerea mărfurilor neunionale

Art. 64. — Când mărfurile neunionale aflate într-o zonă liberă sunt introduse în altă parte a teritoriului vamal al Uniunii, acestea sunt supuse supravegherii vamale și circulă pe teritoriul vamal al Uniunii sub acoperirea regimului de tranzit.

B. Reintroducerea mărfurilor unionale

Art. 65. — (1) Reintroducerea în altă parte a teritoriului vamal al Uniunii a mărfurilor unionale, după staționarea lor într-o zonă liberă, se face fără formalități vamale.

(2) Când statutul vamal unional al mărfurilor nu poate fi dovedit prin formularul menționat la art. 57 alin. (2) sau prin orice alt mijloc, mărfurile sunt considerate ca fiind mărfuri neunionale.

CAPITOLUL IV

Condiții de utilizare și consum al mărfurilor neunionale fără nașterea datoriei vamale

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 66. — Mărfurile neunionale, pe perioada în care rămân în zonele libere, pot fi utilizate sau consumate fără să fie supuse aplicării de taxe la import sau măsurilor adoptate în cadrul politicii agricole comune sau al politicilor comerciale, numai în cazurile și în condițiile prevăzute la alin. (2) al art. 247 din Codul vamal al Uniunii.

SECȚIUNEA a 2-a

Manipulări uzuale

Art. 67. — Mărfurile plasate în zone libere pot fi supuse manipulărilor uzuale, în conformitate cu art. 220 din Codul vamal al Uniunii și art. 180 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446. Manipulările uzuale se efectuează fără autorizarea din partea biroului de supraveghere și fără garantarea taxelor la import și a altor taxe. Acestea se menționează în cererea de aprobare a evidențelor.

Art. 68. — Mărfurile supuse unor reglementări speciale, cum ar fi: sanitar-veterinare, fitosanitare, de mediu sau sănătate, pot fi recondiționate, transformate sau reambalate, conform legislației specifice în domeniu.

Art. 69. — Manipulările uzuale se înscriu în mod obligatoriu în evidența operativă ținută de operator.

SECȚIUNEA a 3-a

Operațiuni de vânzare-cumpărare

Art. 70. — (1) Mărfurile neunionale sau unionale plasate în zone libere pot fi vândute și cumpărate fără aprobarea biroului vamal de supraveghere a zonei libere.

(2) Activitățile de vânzare și, respectiv, activitățile de achiziționare a mărfurilor într-o zonă liberă sunt supuse prevederilor privind aprobarea evidenței operative în situația în care aceste activități se desfășoară în interiorul zonei libere.

(3) În cazul în care vânzătorul sau cumpărătorul mărfurilor depozitate în zona liberă își desfășoară activitatea în afara zonei libere, aceștia nu au calitatea de operator de zonă liberă și nu

solicită aprobarea evidenței operative. Aceste tranzacții, precum și informații privind vânzătorul și cumpărătorul se înscriu în mod obligatoriu în evidența operativă a titularului aprobării de înregistrare a depozitului în care sunt depozitate mărfurile vândute/achiziționate.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 71. — (1) Biroul vamal de supraveghere emite aprobările prevăzute de prezentele norme tehnice numai dacă poate asigura supravegherea vamală a mărfurilor fără a trebui să introducă măsuri administrative disproporționate față de nevoile economice respective.

(2) Pentru luarea deciziei cu privire la o cerere sau în activitatea de monitorizare, biroul vamal de supraveghere inspectează locurile în care se desfășoară activitățile și locurile amplasării spațiilor de depozitare și a construcțiilor de imobile menționate în cererile sau aprobările prevăzute de prezentele norme tehnice, cu excepția situației în care acestea au fost inspectate anterior în cadrul altor proceduri de auditare.

(3) Procesele-verbale sau alte documente privind inspectarea locurilor prevăzute la alin. (2) sunt anexate de biroul vamal, în format electronic, în secțiunile corespunzătoare din aplicație.

Art. 72. — Prezentele norme tehnice se aplică în conformitate cu prevederile Codului vamal al Uniunii, ale Regulamentului delegat (UE) 2015/2.446 și ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

